



БАНАНЕ ИЗ БЕЛОРУСИЈЕ: Политички аналитичари још се нису сложили у одговору на питање да ли је избио Други хладни рат између Запада и Русије а „неспоразуми” између Москве и западних престоница ушли су у нову фазу. Отворен је широк фронт сукоба у економији – трговински рат између Русије и Запада.

Можда је оваква оцена претерана али сукоб Русије и Запада се шири, добија нове димензије и заиста иде путем који би могао да доведе до рата. Па макар он био и трговински.

Аналитичари се, наравно, већ споре око питања ко је први почео: да ли су санкције Запада Москви изазвале руски одговор или је за све крив непослушни Путин који није желео да скрштених руку гледа шта се догађа преко плота – у украјинском дворишту. И одговори биће увек различити: у зависности од симпатија, стратешких и политичких интереса.

Оно што се досад свакако искристалисало је чињеница да се Запад прерачунао у украјинској причи. На почетку све је текло готово идеално: исфорсирана је криза у Украјини, народ је „спонтано” изашао на улице, уклоњен је легално изабран председник наклоњен Москви, Запад – читај НАТО – ушао је „трбух” Русији ... И док се у западним кабинетима већ хладио шампањац да се прослави још једна победа над Русијом уследио је неочекиван одговор. Исток Украјине се побунио, Крим се окренуо Русији, емисари Москве растрчали су се по свету да траже савезнике. Русија, једноставно, није желела да се повуче.

Запад је, после првог изненађења, одлучио да „дисциплинује” Москву. И кренуо је да бира казне – они то зову санкције – за непослушног Путина. У томе западни свет, а то и сами знамо, предвођен САД има богато искуство. Из недеље у недељу били смо сведоци

како се „притеже” шраф санкција: летеле су забране за руске политичаре, тајкуне, компаније, банке ...

Опет је изгледало како све иде по плану, „аналитичари” су се утркивали да израчунају колико је нове санкције наносе штете Русији. Увек уз објашњење „како руски народ није крив, али ето ... мора се”.

А онда изненађење, Москва је показала да батина има два краја – одговорила је Западу. У форми једногодишње забране увоза хране из држава које су увеле санкције Русије.

Одједном настала је пометња, САД нису озбиљније погођене овим мерама али када говоримо о ЕУ – то је већ друга песма. Статистика каже да ЕУ годишње извезе у Русију воће, поврће, месо и рибу за 9,5 милијарди евра. И то је сума која ће сваког да заболи. А списак губитника је подужи: Пољска, Белгија, Немачка, Данска, Мађарска, Аустрија, Холандија, Шпанија, Литванија, Ирска, Грчка, Естонија, Хрватска ...

Брисел је још више заболела истина да су неке државе, озбиљни произвођачи хране, одмах понудиле Русији своју робу уместо европске.

„То није поштено”, „ви сте ратни профитери” – загрмели су из Брисела. Одговор на ове критике стигао је Еквадора чији председник Рафаел Кореа је Европљанима поручио: „ Нећемо тражити дозволу да пријатељима продајемо храну. А колико знам Латинска Америка није део ЕУ”.

Стара мудрост каже да док се двоје свађају трећи то користи. Руски лист „Ведомости” то је овако описао. У првих пет месеци ове године Белорусија је извезла у Русију: лимун, банане, ананас, шкољке и рибу за више од 3,5 милиона долара. Нешто се не сећамо да Белорусија има излаз на море а о некој медитеранској клими, погодној за јужно воће, можемо да говоримо само у шали.

КАЛИФАТ ПРЕТИ: Екстремистичка милиција Исламског калифата наставља свој крвави поход на Блиском истоку. Тренутно су џихадисти главне ударе пребацили у Сирију где

су остварили важне победе у северној провинцији Алепо. Тако су стигли на саму границу са Турском што сигурно веома брине и власт и генерале у Анкари.

У Ираку се тренутно не догађа ништа значајније, Курди и влада у Багдаду прикупљају међународну помоћ за наставак ратовања, амерички авиони бомбардују положаје екстремиста али нема извештаја о озбиљнијим војним успесима неке од сукобљених страна.

Муњевита појава фанатика у служби Исламског калифата и њихове победе изазвали су велику забринутост у Саудијској Арабији. Медији извештавају да је Ријад пожурио да пошаље 30 хиљада најбољих бораца на границу са Ираком како би спречили могући упад џихадиста у пустињску краљевину. Вести говоре и да су Ријаду, за заштиту 814 километара дуге границе са Ираком, стигле у помоћ елитне јединице из Египта и Пакистана.

А разлога за забринутост има. Џихадисти отворено прете да ће се, после Сирије и Ирака, обрачунати са Саудијском Артабијом.

„Уколико Алах то жели убићемо све који се моле камену, уништићемо Кабу у Меки”, стоји у поруци једног од предводника Исламског калифата који преноси турска штампа.

Колико је ова претња заиста реална показаће време. Оно што је неспорно је чињеница да је Саудијска Арабија, деценијама и на разне начине, помагала рађање и развој исламског екстремизма. Па је сада, изгледа, дошло време да се плате неки стари рачуни.

(Политика)